

'Ga niet aan jezelf voorbij'

*Groot is dat vermogen dat mijn geheugen is,
geweldig groot, mijn God.
Een weidse, onbegrensde ruimte is het.
Wie is ooit tot de bodem
van zijn geheugen doorgedrongen?
En dit vermogen is een vermogen van mijn geest;
het behoort tot mijn wezen,
en toch vat ikzelf niet alles wat ik ben.*

*En dan trekken de mensen er op uit
om de hoogten van de bergen
en de machtige golven van de zee,
de brede loop van de rivieren,
de wijldheid van de oceaan,
en de banen van de hemellichamen te bewonderen.
Maar zij gaan voorbij aan zichzelf
en staan niet verwonderd
over hun eigen innerlijk.*

Augustinus: Belijdenissen X,8,15. (PL 32, 758)

1^e Lezing 1 Koningen 19, 4-8

In die dagen kwam Elia na een tocht van een dag in de woestijn bij een bremstruik. Hij zette zich eronder neer. Hij verlangde te sterven en zei: 'Het wordt mij te veel, Heer; laat mij sterven want ik ben niet beter dan mijn vaders.' Daarop ging hij onder de bremstruik liggen en sliep in. Maar opeens stiet een engel hem aan en zei tot hem: 'Sta op en eet.' Hij keek op en daar zag hij aan zijn hoofdeinde een koek, op gloeiende stenen gebakken, en een kruik water. Hij at en dronk en legde zich weer te ruste. Maar opnieuw, voor de tweede maal stiet de engel van de Heer hem aan en zei: 'Sta op en eet; anders gaat de reis uw krachten te boven.'

Toen stond hij op, at en dronk en, gesterkt door het voedsel, liep hij veertig dagen en nachten tot hij de berg van God, de Horeb, bereikte.

9 augustus Johannes 6,41-51

In die tijd morden de Joden over Jezus, omdat Hij gezegd had: Ik ben het brood dat uit de hemel is neergedaald, en zij zeiden: 'Is dit niet Jezus, de zoon van Jozef, en kennen wij zijn vader en moeder niet? Hoe kan Hij dan zeggen: Ik ben uit de hemel neergedaald?' Maar Jezus sprak tot hen: 'Mort toch niet onder elkaar. Niemand kan tot Mij komen als de Vader die Mij zond hem niet trekt; en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Er staat geschreven bij de profeten: En allen zullen door God onderricht worden. Alwie naar de leer van de Vader geluisterd heeft komt tot Mij. Niet dat iemand de Vader gezien heeft: alleen Degene die uit God is heeft de Vader gezien. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie gelooft heeft eeuwig leven. Ik ben het brood des levens. Uw vaders die het manna hebben gegeten in de woestijn, zijn niettemin gestorven; maar dit brood daalt uit de hemel neer opdat wie ervan eet niet sterft. Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet zal hij leven in eeuwigheid. Het brood dat Ik zal geven is mijn vlees, ten bate van het leven der wereld.'

Overweging

Allemaal hebben wij geleerd om met open handen door de wereld te gaan. Met open handen wens je elkaar vrede, sluit je vriendschap. Open handen drukken een houding uit van ontvankelijkheid: 'laat komen'. Maar soms zul je van die open hand toch weleens een vuist moeten maken als je eigen rechten of de rechten van een ander worden onderdrukt. Het is goed als je opkomt voor een ander die wordt gepest of gekleineerd.

En als er over jou wordt geroddeld of er wordt of je gevoelens heen gewalst, dan hoef je dat niet lijdzaam te laten gebeuren.

Iedereen kent wel van die momenten waarop hij zeker weet: nu ben ik de aangewezen persoon om

het onrecht aan te klagen, om de zwakken te beschermen en op te komen voor een menswaardig leven voor jezelf en iedereen.

Zo is het altijd gegaan in de mensengeschiedenis. Lees de boeken van de Bijbel er maar op na. Daarin worden die mensen profeten genoemd. Vandaag worden er twee naar voren gehaald Elia en Jezus van Nazareth.

Elia ziet om zich heen hoe het volk, de leiders voorop, op twee gedachten hinken: ze willen God aanbidden maar ook de afgod Baäl. Dat is ontrouw aan het verbond. Elia komt in opstand en klaagt aan. Maar zoals dat vaak gaat als iemand onrecht aanklaagt: er wordt niet naar hem geluisterd. Koningin Izebel is hem vijandig gezind en het volk kiest de zijde van de machthebbers. Elia voelt zich in het nauw gedreven, hij ontmoet weerstand en vervolging en trekt zich terug in de woestijn. Het wordt hem teveel.

Dat is de beproeving van elke profeet. Je klaagt het onrecht aan, je wijst degenen die de macht bezitten om er iets aan te doen op hun plichten, je roept op om anders te gaan leven, maar het is de stem van een roepende in de woestijn. Er wordt niet naar je geluisterd. Je voert acties met anderen, maar ziet geen resultaat. Mensen keren zich tegen je, zelfs degenen voor wie je het opneemt. Je geeft het op, legt je bij de feiten neer, past je aan, gaat er onder door... Elia zet zich neer onder een braamstruik: 'laat me hier maar sterven, het haalt toch allemaal niets uit!' Maar dan ontvangt hij een teken van God. Een bode van God stoot hem aan als licht in de morgen: 'dode, dode, sta op! Hier, eet van dit brood uit de hemel en drink van dit water uit de rots!' Elia ontdekt dat God hem niet in de steek laat en overwint zijn moedeloosheid.

Het is goed dat wij ons dit verhaal herinneren. Want ook wij willen een wereld waar gerechtigheid heerst en we werken er ook aan. Ook wij willen een kerk die niet uit is op eigen roem, maar de kleinen eert en een tafel bereidt voor allen die zich tot Jezus Christus bekennen. Maar ook wij stoten vaak op onbegrip en geven het visioen dan maar op.

Vergeet wij dan niet het getal 40?

Alles heeft zijn tijd nodig, ook veranderingen en bekeringen. Wij stellen ons in op directe resultaten, maar we hebben geduld nodig en doorzettingsvermogen. En laten we ook niet vergeten dat we God aan onze zijde hebben als we in opstand komen tegen schrijnend onrecht. Hij staat achter ons wanneer we het opnemen voor hen die onder de voet worden gelopen.

Hij staat achter jou wanneer je de veren die anderen jou hadden opgeplakt, van je afschudt, en leert leven vanuit eigen kracht. Sterker nog: hij is je eigen innerlijke kracht!

Neem en voorbeeld aan Jezus van Nazareth. Hij ging 40 dagen en nachten de woestijn in om beproefd te worden. Maar hij kwam er gesterkt weer uit. Ook hem hebben ze klein willen krijgen door op zijn eenvoudige afkomst te wijzen. We kennen toch zijn ouders, we weten waar hij vandaan komt, wat verbeeldt hij zich wel? Maar hij laat zich niet van zijn stuk brengen. Hij zet zijn werk voort, hij blijft trouw aan zijn roeping.

In hem ziet Johannes het brood dat uit de hemel is neergedaald. Het brood uit de nieuwe wereld, waar mensen zoeken naar gerechtigheid voor ieder en niet oppotten voor zichzelf.

Jezus nodigt ons uit met hem dat levende brood te eten en te delen. 'Neem en eet' zegt hij, en wordt brood van de hemel:

bezoek de zieken en gevangenen

geef hongerlijders te eten

laat slachtoffers van droogte drinken

zie erop toe dat ieder mens voldoende kleding, een veilig verblijf en zinvol werk heeft.

En weet wel:

'wat je aan de kleinste der mensen aan goeds hebt gedaan, en met hen hebt gedeeld, dat heb je allemaal voor mij gedaan'.